

Categoriale aanpak kan oplossing bieden

GEEN TOELATINGSREGELING VOOR ANTILLIAANSE JONGEREN

Verleden september zouden minister Van Boxtel en staatssecretaris De Vries de Kamer in een algemeen overleg uitleg geven over de voortgang van zaken betreffende de nota 'Migratie Antilliaanse Jongeren' (MAJ) die twee jaar geleden is verschenen. De behandeling is toen uitgesteld. Wel deelde minister Van Boxtel in een brief aan de Kamer mede dat een eenzijdige toelatingsregeling, waarmee in de nota MAJ is gedreigd, voor dit moment niet meer aan de orde is, gezien de voortgang van de afspraken die gemaakt zijn met de Antilliaanse bewindvoerders.

Het probleem van de Antilliaanse jongeren in Nederland blijft de gemoederen bezig houden. Onze jongeren staan nog steeds in de schijnwerpers van de Nederlandse media door de overlast die een deel van onze jeugd veroorzaakt. Er dient nog veel gedaan te worden om de neerwaartse spiraal om te buigen; maatregelen zowel in Koninkrijksverband, op de Antillen zelf en door de overheden in Nederland. Hierbij is een categoriale aanpak onontbeerlijk.

OCaN is reeds lange tijd bezig hiervoor te pleiten. Al in 1992 presenteerde het OCaN aan de betrokken minister een notitie onder de titel 'Aansluitingsproblematiek van Antillianen en Arubanen in Nederland' waarin werd gesteld dat oplossingen voor dit vraagstuk alleen gevonden kunnen worden in samenspraak met de Antillianen en hun organisaties. In januari 1999 verscheen een volgend advies van OCaN over dit onderwerp genaamd 'Recht op Kansen'. Op 1 november 1999 schreef OCaN een brief aan minister Van Boxtel waarin wederom de voorstellen en aanbevelingen uit het laatste advies, waaronder de categoriale aanpak, werden benadrukt.

OCaN schrijft hierin dat het een integrale aanpak van de problemen in Nederland mist. Daarmee wordt bedoeld dat de problematiek niet alleen benaderd dient te worden vanuit justitiële hoek,

maar dat daarbij ook betrokken dient te worden: huisvesting, inkomen, werk, opleiding en educatie, gezondheidszorg, vrije tijdsbesteding en de sociale omgeving. De sociale omgeving, herkenningpunten waar vertrouwde mensen je de weg kunnen wijzen in de maatschappij. Om dit te kunnen bewerkstelligen heb je een categoriale aanpak nodig in samenwerking met andere maatschappelijke

Betrokkenheid van Antillianen bij het beleid ligt voor de hand

lijke partners. In andere onderzoeken zoals 'Hoe doe je je ding' en 'Morgen bloeit de diabaas' wordt ook een categoriale aanpak bepleit. In de nota 'Migratie Antilliaanse jongeren' heeft het Kabinet overigens ook de noodzaak hiervan onderkend. Betrokkenheid van de Antillianen bij dit beleid ligt voor de hand: ze kennen de cultuur, spreken de taal, waren zelf ooit nieuwkomer in Nederland en kennen de knelpunten uit eigen ervaring. De praktijk wijst echter uit dat de weinige Antilliaanse organisaties die nog bestaan, amper betrokken

worden noch bij de beleidsontwikkeling, noch bij de -uitvoering.

Een greep uit de andere aanbevelingen in de brief aan de minister:

- Overleg terzake op koninkrijksniveau.
- Op landelijk niveau dient bevorderd te worden dat huisvestingsvoorziening deel gaat uitmaken van het inburgeringsprogramma. Ook dient er een landelijk aanspreekpunt te komen dat kennis verzamelt en als informatie- en expertisecentrum kan fungeren voor het opzetten van nieuwe projecten.
- Op provinciaal niveau dient een specifiek beleid te worden geformuleerd, in het bijzonder op de terreinen van jeugdhulpverlening en ouderen.
- Op lokaal niveau: maatregelen op het gebied van huisvesting zoals het initiëren en uitbreiden van projecten betreffende begeleid kamerbewoning voor Antilliaanse en Arubaanse jongeren en het toekennen van een zwaardere

weging aan starters op de woningmarkt bij de urgentiebepaling. Verder moet er op lokaal niveau maatregelen komen op het gebied van arbeid. De inschrijfperiode van werkzoekenden op de Antillen en Aruba zou meegeteld moeten worden bij de arbeidsbemiddeling van nieuw-

Huisvestingsvoorziening deel van het inburgeringsprogramma

komers. Ook zou de relevante werkervaring die op de Antillen of Aruba is opgedaan meegewogen moeten worden bij de arbeidsbemiddeling van betrokkene in Nederland.

Jacques Hermelijn

OVERLEG MET MINISTER VAN BOXTEL EN STAATSSECRETARIS DE VRIES

Een van de belangrijke elementen van de werkzaamheden van OCaN is overleg plegen zowel met ambtenaren als met de regering. Doel van deze overlegmomenten is trachten de belangen van de Antillianen en Arubanen in Nederland te behartigen door invloed uit te oefenen op de manier waarop de rijksoverheid invulling geeft aan het beleid gericht op onze doelgroep. Zo vindt er al jaren periodiek overleg plaats tussen de zeven overlegorganen van minderheden en de ambtenaren van verschillende ministeries en is er minstens drie keer per jaar structureel overleg met de regering, onder voorzitterschap van minister Van Boxtel. Wanneer het echter zaken betreft die alleen de Antillianen en Arubanen in Nederland regardeert, dan ligt een bilateraal overleg voor de hand, dat is te zeggen overleg tussen het bestuur van OCaN en minister Van Boxtel en staatssecretaris De Vries.

Op 31 augustus jl. zat een bestuursdelegatie van OCaN aan tafel met minister Van Boxtel en staatssecretaris De Vries.

Onderwerp van gesprek vormde de brief die OCaN november vorig jaar aanbood aan minister Van Boxtel in zijn hoedanigheid van coördinerend minister van het Integratiebeleid. Door de band genomen heeft de OCaN-delegatie het gesprek als zeer prettig en zinvol ervaren.

Aangezien het politiek overleg tussen een delegatie van het Antilliaanse kabinet (onder leiding van minister-president Pourier) en een delegatie van het Nederlandse kabinet (onder leiding van staatssecretaris G.M. de Vries) net op dat moment afgesloten werd met een persconferentie, kon OCaN direct worden geïnformeerd over de gemaakte afspraken, die terug te vinden zijn in de gepu-

bliceerde Slotverklaring. Tijdens het overleg is van gedachten gewisseld over de problematische situatie waarin een deel van de doelgroep verkeert en over mogelijke maatregelen die genomen zouden kunnen worden ter versterking van een netwerk voor de opvang van Antillianen. Zowel de bewindslieden als OCaN onderkennen dat belangrijk daarbij is de Antillianen en

Arubanen zelf te betrekken bij het lokaal beleid en dit niet alleen over te laten aan professionals, ambtenaren en politici. In dit verband overhandigde OCaN aan de minister een lijst van Antilliaanse en Arubaanse zelforganisaties uit de verschillende regio's, die zich op dit moment inzetten voor de doelgroep. OCaN heeft er alle vertrouwen in dat de Minister de gemeentes zal attenderen op de mogelijkheden om de Antilliaanse en Arubaanse organisaties in de regio te raadplegen.

De instelling van de Commissie Antilliaanse Medeburgers in Nederland kwam ook aan de orde en de minister richtte het verzoek aan OCaN om zitting te nemen in de begeleidingscommissie. OCaN heeft daar positief op gereageerd. Van de kant van OCaN werd het thema van de huisvesting aangesneden, omdat dit een van de grootste struikelblokken vormt voor Antillianen en Arubanen die

naar Nederland verhuizen. In een eerder overleg is OCaN duidelijk gemaakt dat er geen draagvlak is voor een opvangbeleid waarvan huisvesting

duidelijk een opening. Tot slot, de Minister heeft benadrukt dat er geen beleidsmatige intentie bestaat om Antillianen buiten de Nederlandse deur te

Antillianen en Arubanen moeten medeverantwoordelijkheid durven dragen

onderdeel is. In de bespreking van eind augustus werd duidelijk dat het vinden van huisvesting in bepaalde gemeentes gemakkelijker verloopt dan in andere en dat Antillianen reeds op de Antillen door het CVA hierover kunnen worden geïnformeerd. Een paar weken later ontvingen wij een positief antwoord op de vraag naar de mogelijkheden voor Antillianen en Arubanen om zich reeds vanuit de Antillen of Aruba als woningzoekende in Nederland in te schrijven. We hebben niet gekregen waar wij om vroegen, maar de verkregen informatie biedt

houden. Zijn zorg om de criminaliteit onder een bepaalde categorie van Antilliaanse jongeren en de problemen die een aantal gemeentes ervaren met de opvang van deze jongeren, delen wij. De verantwoordelijkheid voor deze groep jongeren moeten de Antillianen en Arubanen in Nederland mede durven te dragen, maar de gemeentes moeten ook de durf hebben hen een stuk van die verantwoordelijkheid te geven.

Irene Gumbs

Bilateraal overleg van 30 augustus 2000 v.l.n.r. A. Cain, F. van Beetz, staatssecretaris G. de Vries, minister R. van Boxtel, Roy Pieters en Jacques Hermelijn.

"No deskurashá, no deskurashá ora bo ta pasa dor di aflikshon, no deskurashá"... zo dringt de muziek van Duo Gleva de huiskamers binnen en worden mensen aangemoedigd de hoop niet op te geven. Er komen betere tijden. In de tussentijd gaat de vlucht naar Nederland onverminderd voort.

VOORTGANG VOOGDIJREGELING

De Voogdijraad Curaçao kende in de maanden juni tot en met augustus topmaanden. Dit hield verband met het begin van het schooljaar. Dachten mensen aanvankelijk dat het IMF-akkoord lucht zou geven, nu pas realiseert men zich dat het akkoord ook verdere versoberende maatregelen behelst en dat Nederland pas op basis van de vooruitgang van de implementatie van deze maatregelen (te toetsen door de IMF) geld beschikbaar zal stellen. Deze grootscheepse aanpak die op lange termijn positieve effecten zou moeten hebben, treft de burgers direct en maakt hun situatie op korte termijn uitzichtloos. De verwachting is daarom dan ook dat de stroom naar Nederland voorlopig niet ophoudt.

In onze eerste editie hebben wij verslag gedaan van de voogdijregeling. Deze regeling heeft als doel te voorkomen dat minderjarigen die de bedoeling hebben zich in Nederland te vestigen, alleen en onbegeleid de Antillen verlaten zonder dat in het gezag over hen is voorzien. De voogdijregeling is een van de onderdelen van de nota Migratie Antilliaanse Jongeren.

Het protocol waarin afspraken zijn gemaakt over de uitvoering voorziet ook in een jaarlijkse evaluatie van de maatregel. Een eerste inventarisatie (januari 2000) van de knelpunten die zich in de uitvoering voordeden is geschetst. Omdat er kritiek was op de uitvoering van de voogdijregeling en de effecten ervan is de begeleidingscommissie Evaluatie Voogdijregeling Antilliaanse Jongeren gevraagd verslag te doen over de knelpunten en oplossingen te presenteren. Hierover is in maart jl. verslag uitgebracht en is er een tijdpad uitgezet ter realisering van de oplossingen.

Men concludeerde onder andere dat de regeling, die sinds 1 augustus 1999 van kracht is, effect heeft gehad. De regeling is echter ten onrechte in een negatief daglicht geplaatst doordat men het zag als een regeling om de migratie van jongeren te beperken. Er waren ook aspecten die verbeterd dienden te worden. Hiermee is men sinds maart doende.

Thans loopt het onderzoek 'Evaluatie uitvoering voogdijregeling Antilliaanse jongeren' nog. De rode draad bij het onderzoek is in hoeverre de regeling haar doel heeft gerealiseerd.

Een onlangs uitgebrachte tussenrapportage opge maakt door KPMG is in slechte aarde gevallen op Curaçao. De indruk daar is dat het eenzijdig is, te

veel aannames bevat en dat Curaçao de zwarte Piet wordt toespeeld. Dat, bijvoorbeeld, de toekomstige voogden niet altijd goed voorbereid zijn op de komst van de minderjarige, is iets dat Curaçao niet aangerekend kan worden. Een even-

Nederland moet voorzien in de voorbereiding van toekomstige voogden

tuele voorbereiding zou in Nederland moeten gebeuren. Hierin heeft de regeling niet voorzien. Sinds kort krijgen jongeren op Curaçao ook een inburgeringsprogramma. Toch wordt in de tussen-evaluatie opgenomen dat de jongeren volgens de Raden geen goed beeld hebben van wat hen te wachten staat in Nederland.

Terwijl men op Curaçao zelf de indruk heeft dat de samenwerking en de contacten met de Raden in Nederland over het algemeen soepel verlopen is er vanuit Nederland kritiek op de bereikbaarheid (vanwege het tijdsverschil slechts tussen 14.00 uur en 17.00 uur telefonisch bereikbaar), het niet waarmaken van toezeggingen, incompleet aanleveren van informatie, verzenden van post naar de verkeerde Raad (is overigens slechts 1 keer voorgekomen) en incorrecte spelling van adressen van voogden (terwijl de postcode wel correct is). Deze rapportage wordt op dit moment op ministerieel niveau besproken.

Wij zullen de ontwikkelingen blijven volgen.

Jenny Pourier

NIEUW GENERATIE PASPOORT

Reeds in 1997 droomde de toenmalige staatssecretaris van Binnenlandse Zaken (en Koninkrijks-relaties) J. Kohnstamm van een nieuw generatie paspoort, dat in 2001 het levenslicht zou aanschouwen. Het zwarte paspoort van 15 jaar geleden steekt wat beveiligingstrucs schrielt af bij het nieuwe generatie paspoort. Momenteel ligt er bij de Tweede Kamer een wetsvoorstel tot wijziging van de paspoortwet ter behandeling.

In het kader van de nieuwe generatie reisdocumenten wil Nederland voornamelijk de nadruk leggen op de wijze van personalisatie met als oogmerk het realiseren van het gewenste niveau van beveiliging van het paspoort en daarmee de fraudebestendigheid ervan vergroten. Niet alleen is het gewenste niveau van beveiliging en controleerbaarheid van belang maar eveneens de kosten van dit belangrijke reisdocument en de dienstverlening aan de burgers van het Koninkrijk der Nederlanden.

Personalisatie en dienstverlening

Een element van het toekomstige nieuwe reisdocument is de wijze van personalisatie (d.i. het aanbrenge van persoonsgegevens uit het bevolkingsregister, pasfoto en handtekening in een blanco paspoortboekje). Deze handelingen worden tot de invoering van het toekomstige nieuw paspoort in april 2001 verricht door de gemeenten, en voor Aruba en de Nederlandse Antillen door de burgerlijke stand (decentrale personalisatie). Voor wat betreft Aruba en de Nederlandse Antillen is bedoelde verstrekking van paspoorten aan de burger aldaar een belangrijke dienstverlening die zal komen te vervallen door de komst van het nieuwe generatie paspoort. Ook in Nederland zal de klaar-terwijn-u-wacht service bij de gemeente wegvallen. De burger zal vanaf volgend jaar tweemaal (aanvragen en afhalen nieuw paspoort) naar het gemeentehuis moeten gaan alvorens op reis te kunnen. Het nieuwe paspoort wordt centraal door de drukker voorzien van persoonsgegevens, pasfoto en handtekening (centrale personalisatie). Ingezetenen van Aruba en de Antillen zullen kant en klare paspoorten ontvangen

uit Nederland. Ondanks het feit dat het nieuwe reisdocument centraal wordt aangemaakt, blijven de gemeenten en de burgerlijke stand op Aruba en de Antillen verantwoordelijk voor de aanvraag en de uitreiking ervan.

Beveiliging

Het toekomstige nieuw paspoort zal dankzij de toepassing van de meest geavanceerde technieken zeer goed beveiligd zijn. In dit beveiligingsconcept moeten er mogelijkheden zijn voor de nieuwste en toekomstige beveiligingstechnieken om identificatie van de paspoorthouder te vergemakkelijken. Het nieuwe paspoort zal worden uitgerust met lichaamskenmerken als de vingerafdruk of irissenmerken. Deze specifieke eigenschappen die voor ieder mens uniek zijn kunnen digitaal worden opgeslagen in een chip en te zijner tijd in het nieuwe generatie paspoort worden opgenomen. Hiermede zal de mogelijkheid van het look-alike probleem (twee verschillende mensen die dusdanig op elkaar lijken dat de pasfoto op het paspoort niet toereikend genoeg is voor identiteitsvaststelling) voorkomen kunnen worden en het probleem van fotowissel worden

tegengegaan. Door het paspoort met deze beveiligingstechnieken uit te rusten wordt dit belangrijke reisdocument fraudebestendiger en veiliger. Een verbeterd paspoort met geheime wapens tegen meestersvervalsers.

Kosten

Het vervaardigen van een nieuw paspoort met een zeer hoog niveau van beveiliging brengt uiteraard hoge kosten met zich mee zowel voor de overheid alsook voor de burger. De prijzen van paspoorten lopen per gemeente sterk uiteen. Afhankelijk van de gemeentelijke leges moet thans f 80,- tot f 145,- voor een paspoort worden betaald. Op de Antillen en Aruba kost een paspoort respectievelijk Ant. f 100,- en Aru. f 90,-. In de landelijke dagbladen is het bericht verschenen dat het nieuwe paspoort in Nederland zo'n dertig gulden minder dan het huidige moet gaan kosten. Deze prijsverlaging kan worden doorgevoerd doordat de opgelegde rijksleges gehalveerd worden. Zullen de Antillen en Aruba deze prijsverlaging ter plaatse ook doorvoeren ter compensatie van de lange wachttijden en het wegvallen van de klaar-terwijn-u-wacht service, of blijft de prijs

van het nieuwe paspoort gelijk of wordt het zelfs duurder? Kortom, wat gaan de overzeese burgers betalen voor zo'n fraudebestendig paspoort, dat voldoet aan een hoge mate van beveiligingsvoorwaarden? Voor beantwoording van die vraag is het van belang rekening te houden met de kostenfactor alsmede met de gezegde "wie betaalt die bepaalt".

Slot

Ondanks het feit dat het huidige paspoort een veelheid aan typische kenmerken kent, is hij fraudegevoelig en kan binnen het huidige concept niet significant

verbeterd worden. Zowel bij de gemeenten als op Aruba en de Nederlandse Antillen is geen kennis en apparatuur aanwezig om te voldoen aan de hoge kwaliteitseisen die het nieuwe generatie paspoort met zich meebrengt. Het doorslaggevende argument voor BZK is de fraudebestendigheid van het nieuwe generatie paspoort met als gevolg een centrale productielocatie. Door deze politieke keuze valt de service-on-the-spot weg en bedraagt de wachttijd bij de gemeenten drie a vijf werkdagen en in spoedeisende gevallen kan het nieuwe generatie paspoort in Nederland binnen

24 uur geleverd worden. Gelden deze wachttijden ook voor de paspoort-houders op Aruba en de Nederlandse Antillen, of worden deze twee- tot driemaal zo lang? Zo'n geavanceerd reisdocument kan echter ook zijn doel voorbij schieten. Het heeft weinig zin een reisdocument te voorzien van een vingerafdruk of een afdruk van de iris als de controleurs (douane, etc.) in een deel van de wereld geen snelle, vergelijkende on-line controle kunnen uitvoeren. Zouden eenige tweelingen nog voor verwarring kunnen zorgen?

Robert van der Hansz

MKB ZOEKT VIA CONVENANT NAAR WERKNEMERS UIT ETNISCHE MINDERHEIDSGROEPEN

Op 18 april dit jaar ondertekenden minister Vermeend van SZW, minister Van Boxtel van GSI, Midden- en Kleinbedrijf Nederland (MKB) en Arbeidsvoorziening het Convenant inzake Instroom van Etnische Minderheden in het Midden- en Kleinbedrijf. Wat is de doelstelling, de inhoud en het resultaat tot nu toe van het convenant? Hoe kunnen minderheden-organisaties participeren in het convenant?

MKB-Nederland, de betreffende branche-organisaties en Arbeidsvoorziening voeren een project uit, waarin het streven is 20.000 extra werkzoekende etnische minderheden te bemiddelen naar vacatures binnen het MKB. Tenminste 50% hiervan is duurzaam (langer dan 6 maanden).

Arbeidsvoorziening voert een 'sluitende aanpak' voor de etnische minderheden. Beoogd wordt te komen tot een adequate match tussen het aanbod van de geschikte en direct beschikbare etnische minderheden (fase 1) en de vraag naar personeel uit MKB-branches.

Via een 'beursvloer' op internet meldt het MKB vacatures. Arbeidsvoorziening, hoofdaanemer

voor de bemiddeling en scholing van de kandidaten, levert aantallen en profielschetsen van etnische minderheden per fase (1, 2, 3: indeling bemiddelingsgraad) naar opleidingsniveau en geclusterd naar beroepswens, gedifferentieerd naar tien branches. Deze branches zijn onder meer de metaal, de bouw, food en non-food, kappers, hoveniers, installatie en maatschappelijk werk. In het convenant is afgesloten, dat 200 speciale consulenten worden aangesteld en bekende uitzendbureau's en opleidingscentra springen in waar nodig. Sinds medio april, toen het convenant geïnitieerd werd, zijn er van de 2534 aangemelde plaatsingen slechts 383 vervuld waarvan 215 door allochtonen.

Op 21 september jongstleden overlegden daarom vertegenwoordigers van het convenant met de partners van het LOM, waaronder OCaN. De belangen van alle groepen zijn groot. Het MKB heeft maar liefst 150.000 vacatures openstaan. Arbeidsvoorziening moet sterk reorganiseren, vanwege de tegenvallende prestaties de afgelopen jaren. De overheid, verantwoordelijk voor integratie, wil het werkloosheidsverschil tussen autoch-

tonen en allochtonen in deze kabinetsperiode halveren. Van de LOM-partners tenslotte wordt verwacht goede informatie te verstrekken naar hun achterban over werkgelegenheidsmogelijkheden; in dit geval zouden zij volgens het MKB-convenant de achterban moeten mobiliseren zich te melden bij Arbeidsvoorziening voor banen binnen het MKB.

Het tot nu toe tegenvallende resultaat kan te maken hebben met onder meer de eigenlijke doelstelling van het convenant, de communicatie in de richting van allochtonen en de geringe participatie van de LOM-partners als intermediair binnen het convenant. De belangen liggen, hoewel de convenantdoelstelling anders doet vermoeden, meer bij het oplossen van de Nederlandse arbeidsmarktproblemen, dan primair bij integratie van allochtonen. "Het meer betrekken van allochtone zelforganisaties bij beleidsplannen van winkeliers-/ondernemersverenigingen of bran-

cheorganisaties op respectievelijk lokaal en regionaal niveau is een veel betere mogelijkheid om allochtonen te bereiken voor arbeidsdeelname," concluderen de LOM-partners tijdens het overleg. "Met het 'bij elkaar brengen van mensen' leren verschillende groepen elkaar kennen. Een één-op-één benadering tussen werkzoekende en persoonlijke trajectbegeleider/intermediair zou moeten plaatsvinden op voor allochtonen herkenbare ontmoetingsplaatsen. Zo persoonlijk mogelijk, individueel of in kleine groepjes is een zeer aanbevelingswaardige methode," aldus adviseren de LOM partners.

Wie informatie wil over het convenant, over de dagelijkse voortgang op de 'beursvloer', of wie zich wil aanmelden, die surft naar www.werkzaken.nl en www.arbeidsvoorziening.nl.

Marnix Arendshorst

Lopend van metrostation Kraaiennest naar mijn afspraak hoor ik steeds meer Papiamento op straat. Eenmaal binnen gekomen is te zien dat men nog maar kortgeleden de accommodatie betrokken heeft; er moeten nog dozen uitgepakt worden. Het is rustig momenteel; de activiteiten moeten nog hervat worden.

IN GESPREK MET ZUSTER CIRA LOURENS, SEMBRA-VRIJWILLIGSTER

Om daadwerkelijk iets te bereiken moet je je een doel stellen, doorzettingsvermogen hebben en een groep mensen waar je op kunt vertrouwen en die de Antilliaans Arubaanse zaak een warm hart toedragen. Dit is mede de reden waarom het werk van Sembra, hetgeen 'zaaien' betekent, succesvol te noemen is. Zuster Cira Lourens wordt gezien als de motor achter het werk van Sembra. Met een bescheidenheid die voor haar kenmerkend is, ontkent zij dit en wijst op de groep vrijwilligers waarvan zij onderdeel is, die het werk van Sembra geïnitieerd heeft en 'draagt'.

Het idee van Sembra, een inloophuis te zijn voor Antillianen en Arubanen, is in '93 ontstaan. Thans is het werk van Sembra, sinds '98 een stichting,

uitgegroeid tot een scala van activiteiten voor jong en oud. Dit is enigszins uit nood geboren, want van spontane inloop was toen nog geen sprake.

Hobbels

In een tijd dat Antillianen al negatief in de publiciteit stonden, was het niet makkelijk ruimte te krijgen voor deze doelgroep en Sembra heeft dan ook veel hobbels moeten overwinnen om het concept van een inloophuis voor Antillianen en Arubanen te realiseren. Zo was het hebben van een centrale accommodatie van essentieel belang maar medewerking was er niet van de instanties die daarin konden voorzien. Sembra bleef hoopvol en

Zuster Cira met een aantal leden van het Sembra-bestuur.

creatief en kreeg via andere wegen een flat te huur. Het was echter op een erg achteraf plekje. Via gerichte activiteiten zoals computerlessen, Nederlandse cursussen, voorlichtingsbijeenkomsten, muziek, zang, jongerenactiviteiten, 'bon ku ne' etc., wist men de doelgroep toch te bereiken en naar de flat te krijgen. De huidige vernieuwingen in de Bijlmer noopten Sembra onlangs tot een verhuizing met als resultaat een centraler gelegen flat in de K-buurt waar veel Antillianen en Arubanen wonen. Aan de inloop-gedachte houdt men vast. Men kan Sembra dagelijks binnen lopen tussen 2 en 5 uur 's middags voor een gezellig praatje, met een concrete vraag of simpelweg voor een luisterend oor. Hier kunnen mensen terecht in hun eigen taal. Sembra heeft mede daardoor een verwijzingsfunctie gekregen naar instellingen in Amsterdam Zuidoost of daarbuiten en is nu op de Sociale Kaart van Zuidoost niet meer weg te denken. Activiteiten die succesvol draaien zijn er voor kinderen, jongeren en ouderen. De participatie van vrouwen is groter dan van mannen. Sembra heeft zich ten doel gesteld hier aandacht aan te gaan besteden.

In de tussentijd organiseren de vrouwen zich in een vrouwen-groep die heel actief is op het

terrein van kennisvergaring en reeds twee jaar ontmoetingen heeft met een 'Nederlandse' vrouwengroep. Via de verschillende activiteiten wordt er ook aandacht besteed aan de problematiek van onze doelgroep. Men onderkent de problemen die er zijn doch probeert door middel van 'empowerment' niet in het negatieve beeld te blijven steken. Het werk van Sembra waarbij gedacht moet worden aan de activiteiten die plaatsvinden ten

behoefte van kinderen en jongeren, maakt nog geen deel uit van Jeugdzorg in die zin dat geprobeerd wordt te profiteren van wat Sembra jongeren in hun vrije tijd te bieden heeft. Wel weet men van het bestaan van Sembra, zo is de indruk van zuster Cira. Zuster Cira benadrukt dat het geenszins de bedoeling is dat Sembra gaat concurreren dan wel in de voetstapen van andere instellingen gaat treden.

Aranja-overleg

Sembra heeft stichtingen uitgenodigd om een overleg te organiseren dat thans uitgegroeid is tot het Aranja overleg.

Via verschillende activiteiten wordt er ook aandacht besteed aan de problematiek van onze doelgroep

Hieraan nemen alle instellingen in Zuidoost deel die zich ook bezig houden met de doelgroep

Sembra in het zonnetje gezet.

Antillianen en Arubanen. Hier houdt men elkaar geïnformeerd, er vindt ondersteuning plaats, men kan elkaar aanvullen en vindt er terreinafbakening plaats.

Drempels overwinnen

Op de vraag waarin Sembra zich onderscheidt van de andere instellingen die zich bezig houden met o.a. jongeren in Z.O. antwoordt zuster Cira dat Sembra een bijdrage wil leveren aan de bevordering van integratie en participatie van Antillianen en Arubanen in de samenleving.

Men gaat uit van de beleving van de eigen identiteit als positieve factor in dit streven. Er is hierbij geen sprake van algehele terugtrekking uit de samenleving meent zuster Cira maar juist om Antillianen en Arubanen een 'thuis' te bieden van waaruit zij gesterkt de

samenleving tegemoet kunnen treden. In feite helpt men elkaar drempels te overwinnen.

Geen structurele subsidie

Een ander kenmerkend standpunt van Sembra is de keus om geen structurele subsidie te ontvangen. Alhoewel dit het werk heel erg zou vergemakkelijken is men thans vrij om invulling te geven aan het werk en is Sembra alleen aan zich zelf verantwoording schuldig over de wijze waarop er invulling aan wordt gegeven.

Met deze stellingname heeft men zich niet afhankelijk gemaakt van de verschillende politieke winden die er waaien. Donaties en fondsen en vooral het werk dat geleverd wordt door de vele vrijwilligers maken het werk van Sembra mogelijk.

In het dagelijks leven is zuster Cira full-time pastoraal werker in

de Antilliaans Arubaanse parochie voor heel Amsterdam en omgeving. In die hoedanig-

Zonder structurele subsidie

heid maakt zij en werkgroepen die zich bezig houden met de verschillende aspecten van het pastorale werk, ook gebruik van de accommodatie van Sembra. Deze activiteiten passen goed in het scala van Sembra-activiteiten en het werk van Sembra wordt hierdoor bekend. Sembra heeft haar bestaansrecht reeds bewezen en met recht kan men dan ook zeggen dat er reeds geogst is.

Jenny Pourier

BEHEERSTICHTING IN OPSPRAAK

In 1998 hebben de zeven samenwerkingsverbanden van etnische minderheden in Nederland, waaronder het OCaN, een stichting opgericht genaamd Beheerstichting Samenwerkingsverbanden Etnische Minderheden (BSEM). Doel van deze stichting is de activiteiten te faciliteren die de samenwerkingsverbanden gezamenlijk opzetten en uitvoeren. Ook moet BSEM het kantoorpand in Utrecht dat de samenwerkingsverbanden huisvest, beheren. OCaN doet mee aan de gezamenlijke activiteiten, maar is niet meegegaan toen de andere samenwerkingsverbanden naar het pand in Utrecht verhuisden.

Sinds de oprichting van de stichting is er een schreeuwend gebrek aan communicatie tussen de Stichting en het OCaN-bestuur. De voorstellen tot verbetering van de situatie gedaan door OCaN zijn opzij gewuifd.

In januari 2000 constateerde het dagelijks bestuur

van BSEM dat er onregelmatigheden hebben plaatsgevonden met de financiën van de stichting. De vertegenwoordigster van OCaN in het bestuur van BSEM kreeg dit pas een paar maanden later te horen.

Redenen waarom OCaN besloot om per brief van 29 juni BSEM mee te delen dat OCaN zijn vertegenwoordigster uit het bestuur van de beheerstichting tijdelijk terugtrekt. In de brief wordt verder de hoop uitgesproken dat de fraude voortvarend zal worden aangepakt, zodat de belangen van de samenwerkingsverbanden en BSEM niet verder zullen worden geschaad. Zodra OCaN ziet dat de problemen naar behoren zijn opgelost, zal het bestuur zich opnieuw buigen over de deelname van zijn vertegenwoordigster in het BSEM-bestuur.

Jacques Hermelijin

MONUMENTO PA KOMEMORÁ SKLABITUT

For di prinsipio di aña 2000 nos por ripará na Hulanda ku di tur banda tin hopi aktividat i moveshon pa yega na un monumento pa rekordá un di e atosidatnan mas grandi ku hende a kometé kontra otro ser humano. Mi no ta papiando di holokousto, ku sin duda ta un berguensa i un peso ku pueblo Aleman te na fin di tempu lo karga riba nan lomba. Nò, mi ta papiando di sklabbitut ku tambe a kousa bida di miyones, inumerabelmente mas tantu ku e regimen demoniako di Hitler i su gèng di bandidu a logra líkida den apenas 12 aña ku Nazinan a manda den gran parti di Oropa i n'e pais ku a produsí Beethoven i Goethe. Sklabbitut, e negoshi inhumano den ser humano a dura mas ku tres siglo, 25 biaha mas largu ku Terser Reich. Anto mester lubidé?

Pues no ta di straña ku desendientenan di katibu, es desir 90% di pueblo Antiano, lo mester ke pa sigui rekordá i hamas lubidá e infamia aki ku apenas un siglo i mei pasá a keda abolí.

Lo ke ta strañami ta ku di repente hopi hende na Hulanda a bin realisá ku nan tambe ta haña ku mester yega na algu permanente ku ta komemorá no solamente e desendiente dje katibunan, pero sobretodo desendiente dj'esnan ku pa ganashi komersial a transportánan i bendenan manera merkansía.

N'e momentu ku porfin Hulanda (lesa Gobièrnu Hulandes) tambe, ounke lat, ta di opinion ku sí, mester bini un monumento, di tur banda a sali "Antiano" ku ta ens pa hasi algu. Komiténan a keda lantá, personanan ku ta drumi warda a bula aden (nan ta manera salu, den tur kos nan ta hinka nan kurpa). Klaru, asina nan ta forma kuríkulo ya ora ta momentu di parti e kondekorashonnan di La Reina ku tantu nan ta anhelá, nan nòmber ta figurá prominentemente. Frankamente, mi ta duda den nan sinseridat.

Danki Dios ku tin hende tambe ku ya pa años ta lucha pa yega na un rekonosimentu di e sufrimentu, e inhustisia, e humiliashon i e inhumanidat ku durante mas ku tres siglo tabata destinu di mayoría di antepasadonan di tur Antiano.

Sinku aña pasá na Rotterdam tabatin selebrashon di 200 aña dje Rebellion di Katibu di Kòrsou di aña 1795. E asina yamá Antianonan prominente na Hulanda a briya pa nan ousensha n'e okashon ei. Nan ta "gelegenheids Antillianen". Nan no a hasi falta, tabatá un akto bunita i na nivel.

Mi ta di opinion ku pa nos Antiano tin mas balor selebrá e azaña di Tula ku rekordá ku 137 aña pasá bou di preshon internashonal i di algun Hulandes ku heful, Willem III a abolí sklabbitut.

En kuantu un monumento, sí ta djis pa Hulanda laba konsenshi nan por bien keda kun'e. Laganan so hasié. Na mi opinion e monumento di mas grandi pa yuda Hulanda rekordá e pasado kolonial den kua sklabbitut a hunga un papel asina importante en parte tei kaba: t'e 250 mil Surinameño i e 100 mil Antiano i nan miles di desendiente bibá n'e pais aki i ku pronto lo kombertí e "Land der Overheersers", manera profesor Gert Oostindie yamé, den un parti di un West-Oropa Afro-Koukasio, kaminda desendientenan di katibu afrikano i desendientenan di bendedò di katibu ta biba den armonía, sin konsenshi sushi i sin kompleho. Esei ta kontá idem dito pa Fransha i Inglatera. Den futbol ya esei ta un echo! Of nò?

Ronnie Martina

BEWEGEN: EEN 'STYLE OF LIFE'!

De technische vooruitgang heeft ertoe geleid dat de moderne mens, die niet daartoe gedwongen wordt door zijn werk, steeds minder spierarbeid verricht. Wat dat betreft hebben bijvoorbeeld boeren, bouwvakkers en hulpen in de huishouding gezonder werk dan diegenen die aan bureau's en vergadertafels zittend hun brood verdienen. De gevolgen zijn voor deze laatsten vooral duidelijk in een voortdurende strijd tegen overgewicht: de verleiding is toch overal om ons heen in de vorm van heerlijkheden en lekkernijen die van over de hele wereld worden aangevoerd. Wanneer wij aankomen merken wij dat gauw genoeg aan onze

kleren. De schade aan hart en bloedvaten daarentegen is sluipend en moet in een zo vroeg mogelijk stadium worden voorkomen. Bewegen speelt hierbij een sleutelrol omdat wij mensen, als biologische soort, daarop zijn gebouwd. Wij hebben vanuit de gezondheidszorg steeds (recreatieve) sport aanbevolen om tot evenwicht te komen in ons zittend bestaan. Sport blijft steeds een van de beste manieren om te komen tot een gezonde geest in een gezond lichaam. Velen van ons zien geen kans om de tijd hiervoor systematisch in te plannen in het leefprogramma en even zovelen zien zichzelf niet in een trainingspak! "Een sport maken en bewegen" staat daarom in de folder, die onlangs onder auspiciën van onder meer de Nederlandse Hartstichting is uitgebracht. Hier wordt de aandacht gevestigd op mogelijkheden tot bewegen in en rond het huis: bijvoorbeeld tuinieren, bij het uitlaten van de hond wat doorlopen en wat harder fietsen. Iets dat Caribische Nederlanders zeker aanspreekt is dansen, dat hierbij expliciet wordt genoemd hoewel: zou dit bij de liefhebbers aansporing behoeven?

In en rond het werk is ook winst te behalen uit bewegingsmogelijkheden: bijvoorbeeld fietsend naar het werk gaan; de auto zo ver mogelijk parkeren, zodat men een eindje kan lopen; de trap nemen in plaats van de lift en dergelijke. Hier heeft men ook een term voor bedacht, de zogenaamde 'job-walking'. Onlangs las ik in een artikel hoe een lady-executive beschreef hoe zij zelf haar huis schoonmaakt en daar niet alleen slank bij blijft, maar ook als ontspannend ervaart. Dit zou een trend kunnen worden als wij bedenken dat tuinieren nu modieus is en nog niet zo lang geleden degenen die het zich konden permitteren hiervoor een tuinman lieten komen.

Troost voor Caribische Nederlanders: een sport maken van bewegen is in Nederland minder inspannend dan in de Cariben: het kost veel minder transpiratie.

M. Moon-Sammy, huisarts.

Succesvolle herdenking in Nederland van slavenopstand

ANTILLIANEN IN NEDERLAND MOETEN SLAVENMONUMENT OP CURAÇAO REDDEN

"We moeten onder de Antillianen in Nederland geld inzamelen om het monument ter herdenking van de slavenopstand te redden", luidde de oproep van het comité 'Dia di Lucha pa Libertat' aan de deelnemers aan de openbare herdenking van de slavenopstand van 1795 in Utrecht op. Deze openbare herdenking vond plaats op 20 augustus jl. in het gebouw van stichting Kibra Hacha.

Volgens berichten in de Antilliaanse media verkeert het monument 'Desenkadena' van Nel Simon in een erbarmelijke staat. Het beeld van een slaaf met een gebroken ketting in zijn hand zou ernstig te lijden hebben onder het zoute zeewater bij Rif. Dit terwijl het monument slechts een paar jaar geleden werd onthuld. "Als we Tula als held vereren omdat hij voor onze vrijheid heeft gevochten en als we de slavenopstand echt waarderen, dan is het toch een kleine moeite om 15 of 25 gulden in een collectebus te deponeren" hield het comité de bijna 250 aanwezigen in Kibra Hacha voor. Het waarderen van onze geschiedenis en onze vrijheid was tevens de strekking van de toespraak van Gevolmachtigde Minister Carel de Haseth. Hij wees erop dat de kennis van de eigen geschiedenis onder Antillianen veel te wensen overlaat. Op de dag van de strijd voor vrijheid is het van belang om naast de opstand ook stil te staan bij de betekenis van deze opstand.

De Haseth wees er in zijn toespraak op dat de slaven voor hun vrijheid hebben gevochten. Daar hebben ze ook de hoogste prijs voor betaald, namelijk met hun leven. Een vrijheid waar de mensen tegenwoordig nonchalant mee omgaan. Hij vroeg zich af of de Antillianen tegenwoordig wel bereid zijn om zulke offers te brengen voor hun toekomst.

"We moeten bereid zijn om onze zwakte te analyseren en onze sterke punten te benutten om ons doel te bereiken. Vrijheid is het gevoel dat je ervaart als je op eigen kracht je doel hebt bereikt", aldus De Haseth tot slot. Volgens het comité kan zijn oproep om geld te geven voor het behoud van 'Desenkadena' gezien worden als een strijd voor het behoud van de eigen vrijheid.

Irene Gumbs

INSTALLATIE ADVIESCOMMISSIE ANTILLIAANS MEDEBURGERSCHAP IN NEDERLAND

De voorzitter, drs. Jacques Veeris, tijdens zijn toespraak.

Op maandag 18 september vond in het gebouw van het ministerie van Justitie in Den Haag de officiële installatie plaats van de Adviescommissie Antilliaans Medeburgerschap in Nederland. Het instellingsbesluit, vastgesteld

bij kabinetsbesluit van 15 september jl. conform artikel 6 1e lid van de Kaderwet adviescolleges, is ondertekend door de ministers van Justitie, Grote Steden- en Integratiebeleid en Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties. De

commissie vloeit voort uit voorstellen van de Initiatiefgroep Commissie Antillianen, waar de heer Ruben Severina de trekker van was. De taak van de commissie luidt formeel: 'te adviseren over de wijze waarop justitiële instellingen adequaat kunnen reageren op het urgente criminaliteitsprobleem onder Antillianen, in het bijzonder de jongeren, in Nederland. Het zwaartepunt van de advisering zal liggen op justitieel terrein en kan zich uitstrekken tot aangrenzende beleids-terreinen. De adviescommissie bestaat uit 13 personen en zal worden bijgestaan door 19 regionale adviseurs, allen Antillianen. In de begeleidingscommissie bij deze adviescommissie heeft, naast een aantal vertegenwoordigers van departementen, ook de OCaN zitting.

AGENDA

Antillendag

21 oktober

"De Blauwe Engel" van Walter Palm in première

26 & 27 oktober. Als een vampier die uit zijn graf opduikt is daar de rassenwaan na zoveel jaar communisme, maar ook het verdriet om een verloren liefde dat "als een dolle, losgebroken stier briesend op de hoofdrolspeler afstormt". Zowel de rassenwaan als het liefdesverdriet zijn niet goed begraven. Dit moet opnieuw gebeuren.

Amsterdam: De Brakke Grond. Première op

26 oktober, 21.00 uur; 27 oktober om 19.30 uur

St. Maartensdag

11 november. Viering St. Maartensdag bij stichting Kibra Hacha te Utrecht. Aanvang voor kinderen om 15.00 uur; voor volwassenen om 19.00 uur.

Stichting Kibra Hacha; (030) 244 38 89

Sint Eustatiusdag

16 november

Lustrumviering OCaN

18 november viert OCaN zijn 15-jarig bestaan met de conferentie 'Bos di nos Pueblo'. De bijeenkomst vindt plaats in de Beurs-World Trade Center te Rotterdam. Aanvang: 11.00 uur. Informatie: OCaN (070) 380 33 01.

Saba Day

2 december

Redactie-adres:

OCaN

Laan van Meedervoort 145A

2517 AX Den Haag

E-mail: ocan.antillianen-arubanen@wxs.nl

Redactie:

Artwell Cain

Irene Gumbs

Robert van der Hansz

Jenny Pourier.

Abonnementen (gratis):

Tel. 070-380 33 01

Productie:

Bemaco BV, Den Haag

Eindredactie: Jacques Hermelijn

ISSN 1567-9179